

Warszawa, 9 lipca 2021

Dr hab. Maciej Stolarski, prof. ucz.
Wydział Psychologii
Uniwersytet Warszawski
Warszawa

**Recenzja dorobku naukowego, dydaktycznego i popularyzatorskiego
w postępowaniu habilitacyjnym dr. Michała Olszanowskiego
w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia**

Analiza przygotowanej dokumentacji ze szczególnym uwzględnieniem autoreferatu

W przedłożonej przez Habilitanta dokumentacji znajdują się wszystkie wymagane dokumenty, w tym autoreferat oraz wykaz publikacji składających się na osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311.). Habilitant dołączył również wykaz pozostałych osiągnięć naukowych, dydaktycznych, organizacyjnych, a także innych aktywności w obszarze naukowo-organizacyjnym.

Obok publikacji wchodzących w skład Osiągnięcia naukowego (siedem tekstów: cztery artykuły w czasopismach z lity JCR; w tym dwa pierwszoautorskie, dwie pierwszoautorskie prace w czasopismach polskich oraz jeden rozdział w monografii polskojęzycznej) w dokumentacji wyszczególniono również inne artykuły w czasopismach indeksowanych przez JCR (5) oraz znajdujących się na dawnej ministerialnej liście B (6), tekst w recenzowanych materiałach konferencyjnych oraz rozdział w książce.

Sylwetka Habilitanta

Dr Michał Olszanowski uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie psychologii w roku 2007 na Wydziale Psychologii SWPS, na podstawie rozprawy pt. „Pamięć tunelowa – związki z procesami selekcji i przetwarzania informacji oraz emocjami”. Niestety w dokumentacji nie udało mi się odnaleźć informacji na temat wcześniejszych etapów kariery Habilitanta, w tym danych dotyczących rozprawy magisterskiej, jej tematyki oraz miejsca uzyskania magisterium; bez powodzenia poszukiwałem również tych informacji w Internecie.

Habilitant od 2006 roku jest zatrudniony w Uniwersytecie Humanistycznospołecznym SWPS; w dokumentacji zabrakło informacji o charakterze zatrudnienia (stanowisku), tu jednak z pomocą przyszła mi strona Uniwersytetu SWPS, a konkretniej podstrona przedstawiająca sylwetkę dr. Olszanowskiego w języku angielskim, donosząca, iż Habilitant to „*assistant professor*”, skąd wnoszę, że jest obecnie zatrudniony na stanowisku adiunkta.

Charakterystyka osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe, stanowiące podstawę do nadania stopnia doktora habilitowanego, Habilitant przedłożył cykl siedmiu tekstów, opublikowanych w latach 2011-2020, w tym cztery teksty pierwszoautorskie. Na rzeczzone Osiągnięcie, opatrzone przez Autora tytułem „*Analiza mechanizmów pośredniczących i moderujących zależności pomiędzy obserwacją ekspresji mimicznej a dokonywaniem sądów i ocen społecznych*” składają się:

- Dwa pierwszoautorskie artykuły w *Cognition and Emotion* [100 pkt. wg punktacji MEIN / aktualny IF = 2,473]
 - Olszanowski, M., Kaminska, O. K., & Winkielman, P. (2018). Mixed matters: fluency impacts trust ratings when faces range on valence but not on motivational implications. *Cognition and Emotion*, 32(5), 1032-1051.
 - Olszanowski, M., Wrobel, M., & Hess, U. (2020). Mimicking and sharing emotions: a re-examination of the link between facial mimicry and emotional contagion. *Cognition and Emotion*, 34(2), 367-376.
- Artykuł w *Emotion* [140 pkt. MEIN / IF = 3,177]
 - Winkielman, P., Olszanowski, M., & Gola, M. (2015). Faces in-between: Evaluations reflect the interplay of facial features and task-dependent fluency. *Emotion*, 15(2), 232-242.
- Artykuł w *Cognitive, Affective, & Behavioral Neuroscience* [100 pkt. MEIN / IF = 2,206]
 - Kamińska, O., Magnuski, M., Olszanowski, M., Gola, M., Brzezicka, A., & Winkielman, P. (2020). Ambiguous at the second sight: Mixed facial expressions trigger late electrophysiological responses linked to lower social impressions. *Cognitive, Affective, & Behavioral Neuroscience*, 20, 441-454.
- Artykuł w *Rocznikach Psychologicznych* [40 pkt. MEIN]
 - Olszanowski, M., Parzuchowski, M., & Szymkow, A. (2019). When the smile is not enough: The interactive role of smiling and facial characteristics in forming judgments about trustworthiness and dominance. *Roczniki Psychologiczne/Annals of Psychology*, 22(1), 35-52.
- Artykuł w *Psychologii Społecznej* [obecnie – *Social Psychological Bulletin*; 40 pkt. MEIN]

- Olszanowski, M., & Winkielman, P. (2015). Rola płynności przetwarzania w procesach wnioskowania społecznego z ekspresji mimicznej twarzy. *Psychologia Społeczna*, 10(33), 141-148.
- Rozdział w monografii:
 - Winkielman, P., Huber, D. E., & Olszanowski, M. (2011). Dynamiczne związki: Rola płynności przetwarzania w afekcie i procesach wartościowania. W: W. Błaszczak, D. Doliński (red.), *Dynamika emocji: Teoria i praktyka* (s. 60-87). Warszawa: PWN.

Według bazy Google Scholar w/w teksty były cytowane łącznie 68 razy (dane na dzień pisania niniejszej recenzji), co stanowi wartość zadowalającą. Sumaryczny Impact Factor Osiągnięcia, obliczony przez Recenzenta w oparciu o aktualne współczynniki IF, wynosi **10,329** (dla zestawu współczynników IF z roku 2019).

Od strony formalno-ilościowej dorobek Habilitanta prezentuje się co najmniej przyzwoicie. Oprócz publikacji na łamach *Emotion* nie znajdziemy tu co prawda prac publikowanych w czasopismach, które moglibyśmy zaliczyć do światowej czołówki w obszarze nauk społecznych (tzw. *top-tier journals*), tym niemniej zarówno *Cognition and Emotion* (które wydaje się „ulubionym” czasopismem habilitanta, zważywszy zarówno na prace wchodzące w skład Osiągnięcia, jak i dorobek towarzyszący) jak i *Cognitive, Affective and Behavioral Neuroscience*, to czasopisma o uznanej renomie międzynarodowej i charakteryzujące się wysokim *rejection rate*. Z kolei *Psychologia Społeczna* oraz *Roczniki Psychologiczne* należą do wiodących krajowych periodyków z obszaru nauk psychologicznych. Ostatnia z uwzględnionych w osiągnięciu prac – rozdział w monografii – ukazała się jako część wartościowego tomu, opublikowanego przez najważniejszego wydawcę naukowego na rynku polskim, jakim bez wątpienia jest PWN.

Choć pod względem liczby składających się nań tekstów (7) Osiągnięcie Habilitanta nie wyróżnia się może in plus spośród znanych Recenzentowi dorobków habilitacyjnych, to jednocześnie jest to liczba, która należy uznać za wystarczającą, zwłaszcza, gdy weźmiemy pod uwagę jakość prowadzonych przez dr. Olszanowskiego badań oraz fakt, iż część spośród recenzowanych prac opisuje nie pojedyncze badania, a skrupulatnie zaprojektowane serie badań. Tym samym prace te poniekąd wpisują się w podejście określane mianem systematycznie modyfikowanych autoreplikacji (SMAR; zob. Wojciszke, 2004), które pozwala na przeciwdziałanie tak szeroko ostatnio komentowanemu kryzysowi replikacyjnemu. Pewnym mankamentem pozostaje natomiast procentowy udział Habilitanta w powstawaniu dzieł wchodzących w skład recenzowanego Osiągnięcia, w tym zwłaszcza prac publikowanych w

„najsilniejszych” czasopismach (myślę tu o *Emotion* i *CA&BN*). Średnia wartość owego udziału dla wszystkich prac uwzględnionych w dorobku głównym wyniósł ok. 46%, co utrudnia określenie na ile rola habilitanta w pracach badawczych, których ostatecznym efektem są artykuły składające się na Osiągnięcie, była rzeczywiście wiodąca. Z drugiej strony fakt, iż wszystkie te teksty powstały w ramach współpracy naukowej świadczy o tym, iż Habilitant jest otwarty na kooperację badawczą. Z kolei prace pierwszoauktorskie (zwłaszcza w połączeniu z faktem kierowania projektami badawczymi, o czym poniżej) świadczą o tym, iż potrafi on w skuteczny (i produktywny) sposób kierować zespołem; ta zaś umiejętność stanowi dobry prognostyk na dalszą pracę naukową, prowadzoną już w roli tzw. **samodzielnego** pracownika naukowego.

Pod względem merytorycznym prace składające się na Osiągnięcie w mojej opinii zasługują na pozytywną ocenę. Autor w swoich dociekaniach badawczych porusza się na pograniczu psychologii emocji oraz poznania społecznego. Jego prace dotyczą głównie mechanizmów związanych z poznawczym i afektywnym przetwarzaniem cech fizycznych oraz ekspresji mimicznej twarzy w kontekście wpływu tych procesów na ocenę innych ludzi. Główne mechanizmy pośredniczące, uwzględnione w badaniach własnych Habilitanta, to 1) łatwość dekodowania znaczenia (określana zamiennie mianem płynności / fluencji) oraz 2) aktywizacja reprezentacji zmysłowych. Szczególnie interesujące wydają mi się analizy interakcji pomiędzy stałymi cechami twarzy oraz ekspresją mimiczną dla formułowanych ocen i sądów. W mojej opinii Autor sprawnie porusza się w obszarze teorii oraz dotychczasowych badań, dotyczących rzeczonego „pogranicza”. Za swoisty „wstęp teoretyczny” i punkt wyjścia do dociekań badawczych Habilitanta należy uznać rozdział napisany we współpracy z Piotrem Winkielmanem i Davidem Huberem (Winkielman, Huber i Olszanowski, 2011), w którym w przejrzysty sposób przedstawiony został aktualny stan wiedzy na temat płynności przetwarzania informacji afektywnej oraz jej wpływu na procesy ewaluacyjne. Autorzy dają w nim świadectwo biegłości w poruszaniu się po opisywanym obszarze studiów, począwszy od historycznych prac Titchenera, przez klasyków studiów nad emocjami (Zajonc, Gigerenzer), a skończywszy na najważniejszych ustaleniach początku XXI wieku (DeVries, etc.).

W pierwszym spośród artykułów empirycznych uwzględnionych w Osiągnięciu (Olszanowski i Winkielman, 2015), Habilitant dostarcza dowodów na rolę płynności przetwarzania ekspresji mimicznej dla formułowanych sądów dotyczących czytelności intencji osoby przedstawionej na zdjęciu oraz chęci jej poznania. Uzyskane wyniki wskazują na to, że

w przypadku ekspresji przedstawiających mieszane emocje (radość i złość) dochodzi do obniżenia ocen w stosunku do zakładanego liniowego wzrostu wraz ze wzrostem pozytywności ekspresji (wzrastające nasilenie radości, malejące – złości). Dane wydają się potwierdzać przewidywany w postawionych hipotezach wpływ płynności przetwarzania na formułowane oceny i sądy. Sam tekst, opublikowany na łamach *Psychologii Społecznej*, został napisany w sposób przejrzysty i staranny. Zważywszy na istotność zaprezentowanych w nim stwierdzeń, aż szkoda, że nie został on opublikowany w języku angielskim – z pewnością zostałby wtedy dostrzeżony przez innych badaczy (wg Google Scholar artykuł nie był dotychczas cytowany).

Wątek wpływu płynności przetwarzania na formułowane oceny został pogłębiony i rozwinięty w tekście opublikowanym na łamach czasopisma *Emotion* (Winkielman, Olszanowski i Gola, 2015), które śmiało można określić mianem Mekki badaczy emocji. Sam fakt posiadania w dorobku tekstu opublikowanego w tak prestiżowym czasopiśmie bez wątpienia zasługuje na docenienie, zaś liczba cytowań (Scholar: 32 cytowania) świadczy o tym, iż praca została dostrzeżona przez badaczy tej tematyki (a cytuje go m.in. N. Schwartz). Autorzy, w serii **czterech** badań, dokonali w nim replikacji wyników opublikowanych we wspomnianym powyżej tekście, poszerzając spektrum analiz o inne wymiary, które mogą generować wrażenie niespójności (np. płeć – w przypadku twarzy androgynicznych), zaś obok deklarowanych ocen społecznych, mierzono również ukryte reakcje afektywne (elektromiografia twarzy). Uzyskane wyniki wydają się potwierdzać tezę głoszącą, że wpływ charakterystyk mimicznych twarzy na formułowane sądy zależy do płynności przetwarzania, zaś płynność przetwarzania zależy od specyfiki zadania. Reasumując, artykuł ten wydaje się jedną z najistotniejszych prac w dorobku Habilitanta, po pierwsze ze względu na wielowymiarowość i głębokość przeprowadzonych analiz, po drugie – z racji replikowalności uzyskanych rezultatów; wreszcie – z powodu prestiżu i znaczenia czasopisma *Emotion*. Za jedyny mankament można byłoby uznać fakt, iż Habilitant nie jest pierwszym autorem tego tekstu, jednakże wkład na poziomie 40%, w połączeniu z wielością i różnorodnością działań dr. Olszanowskiego w pracach nad artykułem, stanowi świadectwo jego znaczącego udziału w pracach badawczych.

W drugiej serii badań, opisanej w całości w artykule opublikowanym na łamach *Cognition and Emotion* (Olszanowski, Kaminska i Winkielman, 2018), Autorzy dokonują rozróżnienia między niespójnością na poziomie afektywnym (widocznej w przypadku diady radość – smutek) oraz motywacyjnym (oberwowalnej w diadzie smutek – złość). Wyniki czterech opisanych w tekście eksperymentów wskazują na to, iż płynność ma znaczenie dla

ocen społecznych wtedy, gdy dotyczy wymiaru walencji, nie zaś wtedy gdy odnosi się do poziomu motywacyjnego. Niezwykle interesującą kontynuację tychże badań, stanowi badanie przeprowadzone z wykorzystaniem metody potencjałów wywołanych (ERP), opublikowane w renomowanym *Cognitive, Affective, & Behavioral Neuroscience* (Kamińska, Magnuski, Olszanowski i in., 2020). W pracy tej autorzy dostarczyli dowodów empirycznych na istotną rolę procesów typu *góra-dół* w przetwarzaniu niejednoznacznych ekspresji emocjonalnych. Uzyskane wyniki pozwalają na lepsze zrozumienie wzajemnych powiązań pomiędzy percepcją cech twarzy, wysiłkiem związanym z przetwarzaniem informacji mimicznej oraz procesami kategoryzacji i formułowaniem sądów społecznych.

Z kolei wyniki uzyskane w trzecim eksperymencie opisanym w czasopiśmie *Emotion*, wykorzystującym metodę elektromiografii, stały się dla Habilitanta punktem wyjścia do postawienia pytania o pośredniczącą rolę naśladownictwa mimiki dla zjawiska zarażania się emocjami. W badaniu opublikowanym na łamach *Cognition and Emotion* (Olszanowski, Wróbel i Hess, 2020) autorzy wykazali, iż naśladowanie może stanowić jeden z mediatorów wpływu ekspresji mimicznej osoby ocenianej na sądy społeczne formułowane przez oceniającego.

Ostatni z tekstów przedłożonych do oceny w ramach Osiągnięcia, opublikowany w *Rocznikach Psychologicznych* (Olszanowski, Parzuchowski i Szymków, 2019), opisuje dwa badania, w których autorzy wykazali interakcję pomiędzy cechami fizycznymi twarzy (elementy stałe) a ekspresją mimiczną (elementy zmienne) dla formułowanych przez obserwatora podstawowych ocen społecznych. Szczególnie interesującym elementem opisywanych badań było manipulowanie podobieństwem osoby ocenianej do oceniającej.

Reasumując, należy podkreślić, iż teksty przedłożone do oceny stanowią zbiór spójny tematycznie i w sposób istotny zwiększający obecną wiedzę na temat wpływu zjawisk związanych ze specyfiką jakościowego przetwarzania treści informacji mimicznej dla reakcji afektywnej oraz formułowanych sądów społecznych. Autor sprawnie porusza się w badanej przez siebie tematyce, a jego prace stanowią świadectwo przenikliwości i umiejętności pogłębionej analizy badanych zjawisk. Na docenienie zasługuje również to, że praktycznie wszystkie przeprowadzone przez Habilitanta badania miały charakter eksperymentalny. Dodatkowym atutem jest bez wątpienia uzupełnienie wskaźników deklaracyjnych (formułowane oceny i sądy społeczne) wskaźnikami obiektywnymi (ERP/EEG, elektromiografia). Całość osiągnięcia w mojej opinii wskazuje na dojrzałość naukową Autora oraz gotowość do samodzielnej pracy badawczej.

Pomimo niekwestionowanego znaczenia materiału empirycznego zgromadzonego przez dr. Olszanowskiego, ocena jego teoretycznego wkładu do nauki wydaje się trudna, gdyż wkład ten nie został nigdzie (może poza autoreferatem) przedstawiony w sposób kompleksowy. Mam tu na myśli spójny model teoretyczny: artykuł podsumowujący dociekania badawcze Habilitanta i zestawiający je z istniejącym w tej dziedzinie *state of art*, stanowiłyby dobrze uzupełnienie przedłożonego do recenzji dorobku. Z pewnością wielu recenzentów mogłoby zwrócić w tym miejscu uwagę na brak autorskiego modelu teoretycznego; jednakże, zważywszy na znaczną liczbę już istniejących w obszarze studiów z pogranicza afektu i poznania koncepcji (wśród których zresztą Habilitant porusza się w sposób biegły i kompetentny), zadanie to byłoby pewnie niełatwe, zaś próba zrobienia tego „na siłę” mogłaby zaowocować jedynie dołożeniem kolejnej cegiełki do tak powszechnego we współczesnej psychologii mnożenia bytów ponad miarę.

Konkludując, pomimo pewnych wątpliwości związanych z teoretycznym znaczeniem i koncepcyjną konkluzywnością prac składających się na Osiągnięcie, uważam, że wskazuje ono na znaczny wpływ Habilitanta w rozwój dyscypliny naukowej.

Charakterystyka pozostałego dorobku naukowego

Pozostałe obszary badawcze, do których Habilitant przypisał swoje pozostałe publikacje, związane są z 1) ekspresją i rozpoznawaniem wyrazów mimicznych emocji podstawowych (3 publikacje), 2) kontrolą poznawczą w zadaniach podwójnych (2 publikacje w *Journal of Cognitive Psychology*), 3) zjawiskiem pamięci tunelowej (badanym już w ramach rozprawy doktorskiej; 5 publikacji w języku polskim), 4) znaczeniem lokalizacji przestrzennej afektywnym odbiorze komunikatów dźwiękowych (publikacja w *European Journal of Social Psychology*) oraz 5) mimikrą i transferem emocji (tekst na łamach *Roczników Psychologicznych*).

Spośród prac nie włączonych do Osiągnięcia, najbardziej interesujący wydaje mi się ostatni z w/w wątków badawczych. Choć składa się nań jak na razie tylko jedna publikacja, należy bez wątpienia docenić opracowanie wspólnie z M. Wróbel autorskiej metody badawczej (Wróbel i Olszanowski, 2019) oraz fakt złożenia do recenzji już kilku kolejnych prac dotyczących tej grupy zagadnień. Habilitant obecnie intensywnie rozwija rzeczony wątek badawczy i wydaje się, iż w kolejnych latach kariery to właśnie ta tematyka znajdzie się w centrum jego dociekań empirycznych.

Niezwykle interesujący jest dla mnie również wątek badawczy dotyczący roli lokalizacji źródła dźwięku dla afektywnych reakcji na bodźce dźwiękowe, rozwijany wspólnie z dr N. Frankowską. Choć do tej pory ukazała się tylko jedna publikacja z tego zakresu, a Habilitant jest jednym z wielu jej współautorów, docenić należy prestiż czasopisma, w którym tekst wydano (*European Journal of Social Psychology*); ponadto w mojej ocenie potencjał publikacyjny badań dotyczących tego zagadnienia jest bardzo wysoki i może zaowocować licznymi publikacjami w ważnych czasopismach dotyczących emocji oraz poznania społecznego.

Nie sposób również pominąć faktu opracowania przez zespół kierowany przez dr. Olszanowskiego wystandaryzowanej bazy zdjęć z ekspresjami podstawowych (WSEFEP). Publikacja na łamach *Frontiers in Psychology*, wprowadzająca WSEFEP do „obiegu” naukowego, była cytowana już przeszło 160 razy, walnie przyczyniając się do wyniku bibliometrycznego Habilitanta. Wynik ów prezentuje się dość solidnie ($h=6$, suma cytowań – 220 / 272 w momencie pisania niniejszej recenzji), jednak od bezwzględnej sumy istotniejsza wydaje się tu dynamika przyrostu; ta ostatnia zaś prezentuje się obiecująco, zważywszy na wyraźny wzrostowy trend w ostatnich pięciu latach, już w przyszłym roku możemy spodziewać się przekroczenia przez Habilitanta poziomu 100 cytowań rocznie (w 2020 było to 67 cytowań, w pierwszej połowie 2021 – już ponad 40), co bez wątplenia wskazuje na to, iż dr. Olszanowski jest na dobrej drodze do uzyskania statusu jednego z ważniejszych badaczy emocji w Polsce.

Habilitant kierował grantem OPUS NCN, a także brał udział w roli wykonawcy w dwóch innych „dużych” projektach bada projektach finansowanych przez MNiSW oraz NCN (w tym drugim przypadku ponownie był to OPUS). Do tego zrealizował – jako kierownik – siedem projektów finansowanych przez SWPS. Wynik ten należy uznać za zadowalający, choć zważywszy na czas, który upłynął od uzyskania stopnia doktora, wydaje się, iż mógłby być nieco wyższy, zwłaszcza w przypadku „dużych” projektów badawczych.

Podsumowując, dorobek towarzyszący Habilitanta stanowi świadectwo dość rozległych zainteresowań naukowych i umiejętności współpracy naukowej z innymi badaczami. Co warte podkreślenia, dorobek ten pozostaje związany tematycznie z Osiągnięciem habilitacyjnym. Wskaźniki bibliometryczne są umiarkowane, jednak, jak już podkreślono powyżej, zaobserwować możemy tu dynamiczny przyrost, świadczący o systematycznym umacnianiu pozycji dr. Olszanowskiego w obszarze psychologii naukowej.

Charakterystyka dorobku popularyzatorskiego i dydaktycznego, współpracy międzynarodowej oraz innych osiągnięć Habilitanta

Imponująco prezentuje się liczba wystąpień konferencyjnych. Habilitant wymienił aż 22 wystąpienia na konferencjach międzynarodowych oraz cztery – na konferencjach krajowych. We wszystkich pełnił rolę pierwszego autora doniesienia, co każe przypuszczać, iż z jakichś powodów dr Olszanowski przedłożył do oceny wyłącznie te wystąpienia, w których pełnił rolę wiodącą (wręcz nieprawdopodobnym wydaje się, by ani razu nie wystąpił jako autor na dalszym miejscu na liście autorów). Jeśli w istocie tak było, a dorobek konferencyjny Habilitanta jest w rzeczywistości jeszcze większy, tym bardziej zasługuje on na wysoką ocenę w tym obszarze. Trzykrotnie współorganizował sympozja tematyczne na konferencjach międzynarodowych, a jeden raz - na konferencji krajowej. Nie brał niestety bezpośredniego udziału w organizacji konferencji naukowych. Ogólnie rzecz biorąc, dorobek organizacyjny Habilitanta, zwłaszcza w zestawieniu z bardzo solidnymi osiągnięciami naukowymi i dydaktycznymi, prezentuje się dość blado.

Habilitant nie wymienił żadnych nagród za działalność naukową, dydaktyczną, czy organizacyjną, co przy niemałym dorobku naukowym wydaje się dość zaskakujące.

Dr Olszanowski posiada duże doświadczenie w zakresie opieki naukowej nad studentami – od początku pracy w Wydziale Psychologii SWPS wypromował 30 magistrów; ponadto zrecenzował aż 75 prac magisterskich. Obecnie pełni również rolę promotora pomocniczego w dwóch przewodach doktorskich.

Dorobek dydaktyczny Habilitanta należy z całą pewnością uznać za wystarczający; składają się nań zajęcia zróżnicowanej pod względem treści (psychologia poznawcza, emocje, neuronauka) oraz formy (wykłady, seminaria, ćwiczenia), prowadzone zarówno w języku polskim, jak i angielskim (w ramach ścieżki *Psychology in English*).

Habilitant odbył pięć **staży naukowych** w renomowanych ośrodkach zagranicznych (Universitat Bielefeld; University of California, San Diego; Humboldt-Universität zu Berlin; Universiteit van Amsterdam; Kyoto University), w niektórych goszcząc dwukrotnie. Do tego dochodzą trzy staże dydaktyczne w ramach programu Erasmus+ (Lunds Universitet; Univeristet I Bergen; Handong Global University). Aspekt przebogatego doświadczenia międzynarodowego należy w mojej ocenie uznać za jeden z najważniejszych elementów dorobku naukowo-dydaktycznego dr Olszanowskiego.

Habilitant posiada również bogate doświadczenie recenzenckie: Recenzował artykuły dla kilkunastu czasopism naukowych, z których większość jest indeksowana na liście JCR (w tym m.in.: *Psychophysiology*; *Cognition & Emotion*; *Journal of Experimental Social Psychology*; *Perception* czy *Scientific Reports*); był też członkiem zespołów eksperckich NCN w konkursach Narodowego Centrum Nauki (w konkursach Sonata 14 oraz Preludium 13,14 i 16). Powoływanie na Recenzenta w ważnych czasopismach o zasięgu światowym oraz w procesie oceny wniosków grantowych najważniejszego polskiego źródła finansowania badań naukowych, jakim jest NCN, świadczy o docenianiu kompetencji Habilitanta przez gremia krajowe i międzynarodowe.

KONKLUZJA

Uwzględniając kryteria zawarte w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w odniesieniu do obszaru nauk społecznych, moja ocena zarówno samego osiągnięcia naukowego, jak i aktywności naukowo-badawczej i dydaktycznej habilitanta jest pozytywna. Na podstawie dokumentacji przedłożonej mi przez Wydział Psychologii Uniwersytetu Humanistycznospołecznego SWPS stwierdzam, że zostały spełnione kryteria określone w artykule 16. Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym z dn. 14 marca 2003 roku (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311) i popieram wniosek o dopuszczenie Habilitanta do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

